

Verbloemen

leen me duizend stille woorden
en ik schrijf je een boeket
dat ik in een vaas vol tranen
voor het raam heb neergezet

elke bloem is een gedachte
is een naam, een stem, een ding
elke tak een kostbaar teken
van al jouw herinnering

in een ruimte vol frustratie
stil en somber als de nacht
staat die mooie bos vol kleuren
als een heilsoldaat
op wacht

hij vertaalt vergeten woorden,
die je zoekt, maar niet meer vindt,
en heeft het mateloos vertrouwen
van een onbevangen kind

dus laten we zacht en onzeker verdwalen
dwars door de velden
van ons bestaan
op zoek naar een taal
die verbindt en verwondert
zodat we elkaar
kunnen blijven verstaan

leen me duizend stille woorden
en ik schrijf je een boeket
ik heb het in een hart vol liefde
binnen handbereik gezet

